

Hoe vertel ik het de ouders?

– adviezen voor het gidsen van ouders van een kind dat misschien stottert

Als u jaar in jaar uit voor de klas staat, dan is de kans behoorlijk groot dat u af en toe te maken krijgt met een kind waarvan u vermoedt (of zeker weet) dat het stottert. In een aantal gevallen zullen de ouders al iemand geconsulteerd hebben voor hulp of advies. Mogelijk zijn ouders en kind al betrokken in een of andere vorm van stottertherapie. Het kan ook zijn dat de ouders (al dan niet terecht) de raad gekregen hebben nog even af te wachten.

In een aantal gevallen is het kind nog niet onderzocht op de mogelijke aanwezigheid van stotterproblemen. Uw rol kan dan enorm belangrijk zijn. U bent immers bijzonder goed geplaatst om mogelijke problemen te signaleren, even bij de ouders te informeren of zij uw bezorgdheid delen, en hen met hun kind op weg te zetten naar een evaluatie van het spreken (logopedisch stotteronderzoek). Zijn er inderdaad problemen die hulp behoeven, dan hebt u in dat geval de aanzet gegeven tot een vroege interventie. Vroeg ingrijpen wanneer dat nodig is, levert bij stotteren vrijwel steeds enorme voordelen op omdat op die manier de (verdere) ontwikkeling van het probleem nog wordt voorkomen of al in een vroeg stadium wordt afgeremd.

Zo'n onderzoek hoeft overigens hoegenaamd niet altijd te leiden tot het opstarten van een stotterbehandeling. Het kan ook zijn dat verdere opvolging (bv. om de twee maanden) wordt voorgesteld; dat er voorlopig geen reden is tot opvolging, of dat er andere spraak-, taal- of communicatieproblemen aan het licht komen die dan de nodige aandacht kunnen krijgen.

We sommen hieronder een aantal tips op die wat houvast kunnen bieden bij het signaleren en op weg helpen van ouders.

- **Observeer eerst het kind nauwkeurig in verschillende spreesituaties.** Stotteren komt voor in ups en downs en is sterk afhankelijk van allerlei situatietekenen (bv. rust of drukte, situaties waarin het kind in de aandacht staat of helemaal niet, situaties die met haast gepaard gaan, enz.). Het is normaal dat stotteren er bij momenten helemaal niet of nauwelijks is, en op andere momenten misschien wel opvallend. Het is dus zaak het kind enkele dagen te observeren in verschillende omstandigheden.
Zeker wanneer ouders zelf bij u komen aankloppen met enige bezorgdheid omtrent mogelijk stotteren van hun kind, is het een goed idee om niet meteen zonder meer geruststellend te antwoorden, maar hen te vertellen dat u het eerst eens enkele dagen nauwgezet in het oog (en oor!) zal houden. En er uiteraard vervolgens op terug te komen!
- **Signaleer uw bezorgdheid aan de ouders.** Als u zich wat zorgen maakt omtrent het (on)vloeiend spreken van een kind uit uw klas, dan heeft het weinig zin om te aarzelen. Het is een goed idee de ouders even aan te spreken, en te beschrijven wat u observeerde. U hoeft uiteraard geen 'stotteren' te diagnosticeren, dat is wellicht wat de logopedist-stottertherapeut eerst zal moeten onderzoeken. Wel kan u uw bezorgdheid uiten en aangeven dat het mogelijk om stotteren of een vloeiendheidsprobleem zou kunnen gaan. U kan ouders vertellen dat het doorgaans veiliger is dit even te laten nakijken: blijkt het loos alarm, des te beter; is er wel sprake van een beginnend probleem, dan heeft snel ingrijpen meestal enorme voordelen. Het helpt doorgaans ouders mee te delen dat logopedisch onderzoek niet per definitie meteen ook al behandeling hoeft te betekenen.
- **Informeer eerst of er al hulp wordt geboden** of opvolging voorzien wordt. Het is niet uitgesloten dat ouders al stappen hebben gezet naar onderzoek of begeleiding. In dat geval zou het mooi zijn wanneer u zich bereid toont mee voor informatie te zorgen, of maatregelen te nemen waarmee u het kind kan helpen. Het is voor ouders steevast een enorme geruststelling (en een hart onder de riem) te merken dat er ook vanuit de school echte bereidheid bestaat om waar nodig concrete maatregelen te nemen voor hun kind. Dergelijke maatregelen kunnen in overleg met de logopedist-stottertherapeut en de ouders concreet worden uitgewerkt.
- **Geef realistische hoop.** Stottertherapie, zeker wanneer er tijdig wordt ingegrepen, heeft een gunstige prognose. Het kind kan enorm winnen aan zelfvertrouwen en vlotheid in het spreken. Wanneer u merkt dat ouders ongerust zijn en met allerlei vragen zitten, is het nodig hen aan te moedigen en hoop te geven. Het is wellicht veilig ouders te vertellen dat ze met hun vragen en bezorgdheden terecht kunnen bij de logopedist-stottertherapeut. Dat neemt niet weg dat stottertherapie niet zo'n eenvoudige therapie is en dat resultaten zelden op 1-2-3 te verwachten zijn. Daarom is het wellicht geen goed idee ouders goedbedoeld maar onrealistisch gerust te stellen – stijl: 'dat is zo weer opgelost'. Eerlijker en juister is het hen duidelijk te maken dat indien therapie noodzakelijk blijkt, er de nodige inspanningen zullen moeten worden geleverd, maar dat wanneer dit gebeurt de verwachtingen ook bijzonder gunstig zijn.